

"Službeni list FNRJ", br. 8/49,
"Službeni list SRJ", Međunarodni ugovori, br. 6/98

K O N V E N C I J A

O REŽIMU PLOVIDBE NA DUNAVU

Savez Sovjetskih Socijalističkih Republika, Narodna Republika Bugarska, Republika Mađarska, Rumunska Narodna Republika, Sovjetska Socijalistička Republika Ukrajina, Čehoslovačka Republika i Federativna Narodna Republika Jugoslavija,

imajući u vidu odluku Saveta Ministara inostranih poslova od 12. decembra 1946. godine o sazivanju Konferencije Predstavnik država pomenutih u toj odluci, radi izrade nove Konvencije o režimu plovidbe na Dunavu, i

želeći da osiguraju slobodnu plovidbu Dunavom u skladu sa interesima i suverenim pravima podunavskih zemalja kao i da učvrste ekonomske i kulturne veze između samih podunavskih zemalja, kao i sa drugim zemljama

odlučili su da zaključe Konvenciju o režimu plovidbe na Dunavu i u tom cilju, odredili su svoje dole potpisane punomoćnike koji su se, pošto su podneli svoja punomoćja nađena u dobroj i propisnoj formi, složili u sledećem:

GLAVA I

OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Plovidba na Dunavu biće slobodna i otvorena državljanima, trgovačkim brodovima i robi svih država na bazi ravnopravnosti u pogledu lučkih i plovidbenih taksa kao i u pogledu uslova trgovačke plovidbe. Gornje odredbe neće se primenjivati na promet između luka koje pripadaju jednoj istoj državi.

Član 2.

Režim ustanovljen ovom Konvencijom primenjuje se na plovni deo reke Dunava od Ulma do Crnog mora rukavcem Suline sa izlazom na more kroz Sulinski kanal.

Član 3.

Podunavske zemlje se obavezuju da će svoje sektore Dunava održavati u plovnom stanju za rečne i na odgovarajućim sektorima za pomorske brodove i da će izvršiti potrebne radove za obezbeđenje i poboljšanje uslova plovidbe, kao i da neće sprečavati ni ometati plovidbu na plovnim putevima Dunava. Po pitanjima naznačenim u ovom članu podunavske zemlje savetovaće se sa Dunavskom komisijom (Član 5. dole).

Pribrežne zemlje mogu u okviru svojih respektivnih granica preduzimati radove za obezbeđenje plovidbe čije bi izvršenje iziskivale hitne i nepredviđene okolnosti. Države treba da obaveste Komisiju o razlozima koji su izazvali te radove i podnesu joj kratak opis tih radova.

Član 4.

U slučaju da jedna podunavska država nije u stanju da sama preduzme radove koji su u njenoj teritorijalnoj nadležnosti a koji su potrebni za obezbeđenje normalne plovidbe, ta će država biti obavezna da izvođenje tih radova prepusti Dunavskoj komisiji (član 5) pod uslovima koje bude ova odredila a ne može ih poveriti kojoj drugoj državi, izuzimajući onaj deo rečnog puta koji čini granicu te države. U ovom poslednjem slučaju Komisija će odrediti uslove izvršenja tih radova.

Podunavske zemlje se obavezuju da Komisiji ili državi koja izvršuje radove pruže svaku saradnju u izvođenju tih radova.

GLAVA II

ORGANIZACIONE ODREDBE

Deo I. Dunavska komisija

Član 5.

Osniva se Dunavska komisija, dole označena pod imenom "Komisija", sastavljena od predstavnika podunavskih zemalja po jednog za svaku zemlju.

Član 6.

Komisija bira među svojim članovima svog predsednika, potpredsednika i sekretara, koji se biraju za vreme od tri godine.

Član 7.

Komisija određuje datum svojih zasedanja i svoj Poslovnik.

Prva sednica Komisije održaće se u roku od 6 meseci od dana stupanja na snagu ove Konvencije.

Član 8.

Nadležnost Komisije prostire se na Dunav onako kako je on određen u članu 2.

Komisija je nadležna:

- a) da se stara o izvršenju odredaba ove Konvencije;
- b) da na bazi predloga i projekata koje podnose podunavske države i specijalne rečne administracije (član 20. i 21), izradi generalni plan velikih radova koji su u interesu plovidbe, ako i da utvrdi opšti predračun troškova za te radove;
- v) da izvršuje radove u slučajevima predviđenim čl. 4;
- g) da daje savete i čini preporuke podunavskim državam u pogledu izvršenja radova predviđenih paragrafima "B" ovog člana, vodeći pri tom računa o tehničkim i ekonomskim interesima, planovima i mogućnostima odnosnih država;
- d) da daje savete i čini preporuke specijalnim rečnim administracijama (čl. 20. i 21) i da vrši razmenu informacija sa svim administracijama;
- đ) da na celom plovnom delu Dunava uspostavi jednoobrazan sistem održavanja plovnihi puteva i da vodeći računa o specijalnim uslovima pojedinih sektora, utvrdi osnovne odredbe u pogledu plovidbe Dunavom, obuhvatajući tu i osnovne odredbe o pilotskoj službi;
- e) da ujednačuje pravila rečne bezbednosti;
- ž) da koordinira rad hidrometeoroloških službi na Dunavu, da izdaje jedan jedinstveni hidrološki bilten i hidrološka predviđanja na duži i kraći rok, na Dunavu;
- z) da prikuplja statističke podatke koji se odnose na plovidbu Dunavom, ukoliko se radi o pitanjima koja spadaju u nadležnost Komisije;
- i) da objavljuje za potrebe plovidbe, priručnike, saobraćajne karte, plovibene karte i atlase;
- j) da priprema i odobrava budžet Komisije i da određuje i ubira takse predviđene članom 10.

Član 9.

Da bi odgovorila zadacima određenim u prethodnom članu, Komisija ima na raspoloženju svoj sekretarijat i potrebni aparat čije se osoblje regrutuje među državljanima podunavskih zemalja.

Organizaciju Sekretarijata i aparata određuje sama Komisija.

Član 10.

Komisija sastavlja svoj budžet i odobrava ga većinom glasova svih svojih članova. Budžet mora predvideti rashode za izdržavanje Komisije i njenog aparata koji će se pokrivati jednakim godišnjim doprinosima svih podunavskih država.

Za pokriće troškova specijalnih radova izvršenih u cilju obezbeđenja ili poboljšanja uslova plovnosti, Komisija može odrediti specijalne takse.

Član 11.

Komisija donosi odluke većinom glasova prisutnih članova sem u slučajevima specijalno predviđenim ovom Konvencijom (čl. 10, 12. i 13).

Kvorum Komisije sastoji se od pet članova.

Član 12.

Odluke Komisije po pitanjima predviđenim paragrafom b, v, g, d, član 8. treba da budu doneti većinom glasova svih članova Komisije, no bez majorizacije države na čijoj teritoriji treba da budu izvršeni radovi.

Član 13.

Sedište Komisije je u Galacu.

Međutim, odlukom donetom većinom glasova svih članova, Komisija može promeniti mesto svog sedišta.

Član 14.

Komisiji se priznaje pravna ličnost saobrazno zakonodavstvu države u kojoj se nalazi njeno sedište.

Član 15.

Službeni jezici Komisije su ruski i francuski.

Član 16.

Članovi Komisije i lica koja ona opunomoći uživaju diplomatski imunitet. Službene prostorije, arhive i dokumenti svake vrste koji su svojina Komisije nepovredivi su.

Član 17.

Funkcioneri Komisije snabdeveni odgovarajućim punomoćjima obavestiće nadležne vlasti podunavskih država o prekršajima pravila plovidbe, sanitarnih pravila i pravila rečne bezbednosti, koji bi Komisiji došli do znanja. Nadležne vlasti dužne su da, sa

svoje strane, obaveste Komisiju o merama preduzetim povodom notifikovanih gore naznačenih prekršaja.

Član 18.

Komisija ima svoj pečat i svoju zastavu koju ima pravo da ističe na svojim službenim prostorijama i svojim brodovima.

Član 19.

Podunavske države dužne su da Komisiji kao i njenim funkcionerima i osoblju pruže saradnju potrebnu za izvršenje zadataka koji proizlaze iz ove Konvencije.

Ovi funkcioneri i osoblje, u vršenju svojih službenih dužnosti imaju pravo slobodnog kretanja po reci i u pristaništima, u granicama nadležnosti Komisije, pod uslovom da poštuju zakonodavstvo dane države.

Deo II. Specijalne rečne administracije

Član 20.

Na donjem Dunavu (od ušća Sulinskog kanala do Braile zaključno), stvara se specijalna rečna administracija za izvođenje hidrotehničkih radova i regulisanje plovidbe, u sastavu predstavnika pribrežnih susednih država (Rumunske Narodne Republike i Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika).

Administracija funkcioniše na osnovu sporazuma između Vlada zemalja učesnica Administracije.

Sedište Administracije je u Galacu.

Član 21.

Na sektoru Đerdapa (od Vince do Kostola na desnoj obali i od Moldova Veke do Turnu-Severina na levoj obali Dunava) stvara se specijalna rečna Administracija Đerdapa u sastavu predstavnika Rumunske Narodne Republike i Federativne Narodne Republike Jugoslavije za izvođenje hidrotehničkih radova i regulisanje plovidbe na označenom sektoru.

Administracija funkcioniše na osnovu sporazuma između Vlada zemalja učesnica Administracije.

Sedišta Administracije su Oršava i Tekija.

Član 22.

Sporazum o specijalnim rečnim Administracijama (niže nazvanih "Administracije") koje se pominju u čl. 20. i 21. saopštavaju se Komisiji.

GLAVA III

REŽIM PLOVIDBE

Deo I. Plovidba

Član 23.

Plovidba na donjem Dunavu i na sektoru Đerdapa vrši se saobrazno pravilima plovidbe koja određuju Administracije naznačenih sektora. Na ostalim sektorima Dunava plovidba se vrši saobrazno pravilima utvrđenim od strane odnosnih podunavskih zemalja čiju teritoriju seče Dunav a u zonama gde obale Dunava pripadaju dvema državama, prema pravilima određenim zajedničkim sporazumom između tih država.

Utvrđujući pravila plovidbe, podunavske države i administracije treba da vode računa o osnovnim odredbama plovidbe Dunavom koje određuje Komisija.

Član 24.

Brodovi koji plove Dunavom imaju pravo da, pod uslovom da se upravljaju prema pravilima utvrđenim od strane odnosnih podunavskih država, ulaze u luke, da u njima vrše utovar i istovar, da ukrcavaju i iskrcavaju putnike i da se snabdevaju gorivom, namirnicama itd.

Član 25.

Mesni promet putnika i robe i promet među lukama jedne iste države dozvoljeni su brodovima pod stranom zastavom samo u skladu sa nacionalnim propisima pomenute podunavske države.

Član 26.

Sanitarna i policijska pravila u pogledu Dunava treba da se primenjuju bez diskriminacije po nacionalnoj pripadnosti brodova, po mestu njihovog polaska i mestu njihovog opredeljenja ili iz bilo kakvih drugih uzroka.

Carinsku, sanitarnu i službu rečne bezbednosti na Dunavu vrše podunavske države koje saopštavaju Komisiji ustanovljene pravilnike kako bi ova mogla pomoći ujednačavanju carinskih i sanitarnih pravila i pravila rečne bezbednosti (čl. 8. "e").

Carinski, sanitarni i policijski propisi treba da budu takve prirode da ne ometaju plovidbu.

Član 27.

U slučaju kada obe obale Dunava pripadaju teritoriji jedne iste države, ova ima pravo da robu određenu za tranzit stavi pod pečat ili pod stražu carinskih organa. Takva država ima takođe pravo da od kapetana, zakupca ili vlasnika broda zahteva pismenu izjavu samo o tome da li prevozi robu čiji uvoz zabranjuje dana država ali nema pravo da zabrani tranzit te robe. Ove formalnosti ne mogu biti povod za pregled robe niti za zadržavanje tranzita. Kapetan, zakupac ili vlasnik broda koji podnese netačnu izjavu biće odgovorni za nju saobrazno zakonima države kojoj je izjava bila učinjena.

U slučajevima kada Dunav čini granicu između dveju država, brodovi, splavovi, putnici i roba koji su namenjeni za tranzit oslobođeni su svih carinskih formalnosti.

Član 28.

Brodovi koji su od podunavskih država namenjeni za vršenje službe rečne bezbednosti (policije) treba da nose svoju nacionalnu zastavu, a pored toga da imaju još i jedan jednoobrazni znak raspoznavanja. Njihovi opisi i brojevi treba da budu saopšteni Komisiji. Ovi brodovi kao i brodovi određeni za carinsku službu svih podunavskih zemalja mogu ploviti Dunavom samo unutar granica zemlje čiju zastavu brod nosi a izvan tih granica samo sa pristankom odnosnih podunavskih država.

Član 29.

Brodovi koji plove Dunavom mogu se služiti kako brodskim radiostanicama tako i obalskim sredstvima za vezu u plovidbene svrhe.

Član 30.

Plovidba Dunavom zabranjuje se ratnim brodovima svih nedunavskih zemalja.

Ratni brodovi podunavskih zemalja ne mogu ploviti Dunavom van granica zemlje čiju zastavu brod nosi, osim u slučaju prethodnog sporazuma između zainteresovanih podunavskih država.

Deo II. Pilotska služba

Član 31.

Na donjem Dunavu na sektoru Đerdapa obrazuju se korpusi pilota podređeni odnosnim Administracijama (član 22).

Propise o pilotskoj službi donose Administracije saobrazno osnovnim odredbama o plovidbi Dunavom (član 8 "đ") i treba da budu saopšteni Komisiji.

Član 32.

Pilotažu brodova na donjem Dunavu i na sektoru Đerdapa vrše piloti koji pripadaju odnosnim korpusima pilota ili piloti koji su položili ispit pred nadležnom rečnom Administracijom i ovlašćeni su od strane te Administracije na pilotažu brodova.

Član 33.

Osoblje pilotskih korpusa regrutuje se od državljana podunavskih zemalja učesnica u odnosnim administracijama. Način regrutovanja korpusa određuje se specijalnim sporazumima između gore pomenutih učesnica (čl. 20. i 21) tih Administracija.

GLAVA IV

NAČIN POKRIVANJA RASHODA ZA OBEZBEĐENJE PLOVIDBE

Član 34.

Finansiranje hidrotehničkih radova na Dunavu, koje saobrazno član 3. ove Konvencije, izvode podunavske zemlje, vrše odnosne podunavske zemlje.

Finansiranje radova predviđenih članom 8 "v" vrši Komisija.

Član 35.

Za pokriće rashoda za obezbeđenje plovidbe podunavske države mogu, po dogovoru sa Komisijom, odrediti plovidbene takse, koje će se ubirati od brodova, a čija je visina određena srazmerno troškovima održavanja plovidbe i radova predviđenih članom 34.

Član 36.

Za pokriće troškova radi obezbeđenja plovidbe i izvođenja radova koje su preduzele, Administracije određuju specijalne takse za brodove koji plove na sektorima obuhvaćenim između ušća Sulinskog kanala i Braile i između Vince i Kostola na desnoj obali, a između Moldova Veke i Turnu-Severina na levoj obali Dunava.

Administracija će obavestiti Komisiju o specijalnim taksama koje su odredile kao i o načinu njihovog ubiranja.

Član 37.

Sume dobivene od specijalnih plovidbenih i posebnih taksa, koje ubiraju Komisija, podunavske države i Administracije ne mogu služiti kao izvor dobiti.

Član 38.

Način ubiranja specijalnih i plovidbenih i posebnih taksa utvrđuje se uputstvima koja izrađuju Komisija, podunavske države i Administracije. Uputstva koja razrađuju podunavske države i Administracije treba da budu doneta u sporazumu sa Komisijom. Takse se računaju prema nosivosti brodova.

Član 39.

U pogledu onih delova Dunava koji čine nacionalnu granicu, izvršenje radova i raspodela rashoda koji proističu iz izvršenja tih radova regulišu se sporazumom između odnosnih pograničnih zemalja.

Član 40.

Lučke takse ubiraju od brodova vlasti odnosnih podunavskih država. Pri tome neće se činiti nikakva diskriminacija po nacionalnoj pripadnosti brodova, po mestu polaska i mestu njihovog opredeljenja, ili iz bilo kakvih drugih uzroka.

Član 41.

Brodovi koji ulaze u luke radi utovara ili istovara imaće pravo upotrebe mehanizama za utovar ili istovar, oprava, skladišta, skladišnih prostorija itd., na osnovu sporazuma sa odnosnim transportno-ekspeditorskim ustanovama.

Pri utvrđivanju iznosa koji se ima platiti za učinjene usluge neće se vršiti nikakva diskriminacija.

Neće se smatrati diskriminacijom olakšice koje su u skladu sa trgovačkim običajima, odobrene zbog obima radova i prirode robe.

Član 42.

Neće se ubirati nikakve takse za tranzit kao takav od brodova, splavova, putnika i robe.

Član 43.

Tarife taksa za pilotažu na donjem Dunavu i na sektoru Đerdapa utvrđuju odnosne Administracije i saopštavaju ih Komisiji.

GLAVA V

ZAKLJUČNE ODREDBE

Član 44.

U ovoj Konvenciji izrazi "podunavska država" ili "podunavska zemlja" označavaju državu kojoj pripada najmanje jedna obala Dunava u smislu člana 2.

Član 45.

Svaki spor između država potpisnica ove Konvencije u pogledu primene i tumačenja ove Konvencije koji ne bi bio rešen putem direktnih pregovora biće, na zahtev ma koje od spornih strana, podnet Komisiji za mirenje sastavljenoj od po jednog predstavnika svake sporne strane i jednog trećeg člana koga određuje ili predsednik Dunavske komisije od državljana jedne od država koja nije u sporu, ili ako je predsednik Komisije državljanin jedne od spornih strana, Dunavska komisija.

Odluka Komisije za mirenje je definitivna i obavezna za sporne strane.

Član 46.

Izmene ove Konvencije mogu se izvršiti na zahtev većine država potpisnica. Zahtev će se uputiti Vladi Federativne Narodne Republike Jugoslavije, koja će, u najkraćem roku, odrediti sazivanje konferencije na koju će biti pozvane da učestvuju sve države potpisnice. Izmenjene odredbe stupiće na snagu tek posle deponovanja ratifikacionih instrumenata šest država potpisnica ove Konvencije.

Član 47.

Ova konvencija, sa priložima, čiji su ruski i francuski tekst podjednako punovažni, treba da bude ratifikovana i stupiće na snagu posle deponovanja ratifikacionih instrumenata od strane šest država potpisnica. Ratifikacioni instrumenti biće deponovani kod Vlade Federativne Narodne Republike Jugoslavije, u čijim će se arhivima čuvati originalni tekst ove Konvencije.

Vlada Federativne Narodne Republike Jugoslavije predaće svakoj državi potpisnici ove Konvencije po jednu overenu kopiju i obaveštavaće države potpisnice Konvencije o deponovanju ratifikacionih instrumenata.

SPISAK PRILOGA

PRILOG I o prijemu Austrije u Dunavsku komisiju
PRILOG II o sektoru Gabčikovo - Gonju

PRILOG I

O prijemu Austrije u Dunavsku komisiju

1. Predstavnik Austrije ući će u sastav Dunavske komisije posle regulisanja pitanja Ugovora sa Austrijom.
2. Ovaj prilog stupa na snagu u isto vreme kad i Konvencija o režimu plovidbe na Dunavu i sačinjava sastavni deo ove Konvencije.

PRILOG II

O sektoru Gabčikovo - Gonju

U pogledu radova potrebnih za obezbeđenje normalnih uslova plovidbe na sektoru Gabčikovo - Gonju (od 1821 do 1791 km), Strane ugovornice saglasne su da je u opštem interesu da se ovaj sektor održava u dobrom plovnom stanju i da radovi potrebni u tu svrhu daleko premašuju one koji se razumno mogu staviti na teret odgovarajućih pribrežnih država.

Prema tome ugovoreno je da će Dunavska komisija diskutovati o ovom pitanju i odlučiti da li bi, u tu svrhu, bilo potrebno obrazovanje jedne specijalne rečne Administracije slične onima koje su predviđene čl. 20. i 21, ili bi bilo dovoljno da se na ovaj sektor primene odredbe čl. 4. i 34. (alineja 2) ove konvencije.

Odredbe analogne članu 20. ove konvencije, čiji sastavni deo predstavlja ovaj Prilog, biće primenjene za slučaj ako administracija bude obrazovana.

U potvrdu čega niže potpisani opunomoćenici potpisali su ovu Konvenciju i stavili na nju pečat.

Rađeno u Beogradu dana 18. avgusta hiljadu devet stotina četrdeset osme godine.

DOPUNSKI PROTOKOL

uz Konvenciju o režimu plovidbe na Dunavu potpisane u Beogradu 18. avgusta 1948. godine

1. Konstatuje se da režim koji se ranije primenjivao na plovidbu Dunavom kao i akta koja su predviđala uspostavljanje toga režima i, posebno, Konvencija potpisana u Parizu 23. jula 1921. godine nisu više na snazi.
2. Sva imovina koja je pripadala bivšoj Evropskoj Dunavskoj komisiji prenosi se na specijalnu rečnu administraciju Donjeg Dunava obrazovanu saobrazno članu 20. Konvencije na koju se odnosi ovaj protokol.
3. Ugovoreno je da se sve obaveze bivše Evropske Dunavske komisije u pogledu isplate kredita koji su joj bili odobreni od strane Velike Britanije, Francuske, Rusije i drugih država - smatraju ugašenim.

4. Obaveze bivše Međunarodne Dunavske komisije kao i obaveze bivše Administracije Đerdapa i Slapova i sve garantije ovih obaveza smatraju se ugašenim.
5. Nelikvidirana imovina bivše Međunarodne Dunavske komisije prenosi se na Dunavsku komisiju predviđenu članom 5. Konvencije na koju se odnosi ovaj Protokol. Deo imovine bivše Međunarodne Dunavske komisije koji je stavljen na raspoloženje bivšoj Administraciji Đerdapa i Slapova i sva imovina bivše Administracije prenosi se na specijalnu rečnu Administraciju Đerdapa obrazovanu shodno članu 21. Konvencije na koju se odnosi ovaj Protokol.

Rađeno u Beogradu dana 18. avgusta hiljadu devet stotina četrdeset i osme godine.

"Službeni list SRJ", Međunarodni ugovori, br. 6/98

DODATNI PROTOKOL OD 26. MARTA 1998. GODINE UZ KONVENCIJU O REŽIMU PLOVIDBE NA DUNAVU OD 18. AVGUSTA 1948. GODINE

Republika Bugarska,
Savezna Republika Nemačka,
Savezna Republika Jugoslavija,
Republika Hrvatska,
Republika Moldavija,
Republika Austrija,
Rumunija,
Ruska Federacija,
Republika Slovačka,
Ukrajina i
Republika Mađarska,

u daljem tekstu: strane ugovornice,

uverene u neophodnost prilagođavanja određenih odredaba Konvencije o režimu plovidbe na Dunavu, potpisane 18. avgusta 1948. godine u Beogradu, političkim i ekonomskim promenama do kojih je došlo u međuvremenu,

u želji da pruže mogućnost učešća svim podunavskim državama,

saglasile su se o sledećem:

Član 1.

- (1) Savezna Republika Nemačka pristupa u svojstvu strane ugovornice Konvenciji o režimu plovidbe na Dunavu od 18. avgusta 1948. godine, čime se izjednačava sa državama potpisnicama Konvencije i njihovim sukcesorima.

(2) Državama potpisnicama Konvencije i njihovim sukcesorima smatraju se Republika Bugarska, Savezna Republika Jugoslavija, Republika Hrvatska, Republika Moldavija, Republika Austrija, Rumunija, Ruska Federacija, Republika Slovačka, Ukrajina i Republika Mađarska.

Član 2.

Član 2. Konvencije glasi:

"Konvencija se primenjuje na plovni deo Dunava od Kelhajma do Crnog mora duž rukavca Sulina sa izlazom na more preko kanala Sulina."

Član 3.

Član 5. Konvencije glasi:

"Ustanovljava se Dunavska komisija (u daljem tekstu: Komisija), u čiji sastav ulazi po jedan predstavnik svake strane ugovornice."

Član 4.

Član 10. Konvencije glasi:

"Komisija utvrđuje svoj budžet i usvaja ga većinom glasova svih strana ugovornica. Budžetom moraju biti predviđeni rashodi za održavanje Komisije i njenog aparata; svi rashodi pokrivaju se godišnjim anuitetima koje uplaćuju sve strane ugovornice u jednakim iznosima."

Član 5.

Član 15. Konvencije glasi:

"Službeni jezici Komisije su nemački, francuski i ruski."

Član 6.

Član 46. Konvencije glasi:

"Amandmani na ovu Konvenciju usvajaju se saglasnošću svih strana ugovornica, a stupaju na snagu prvog dana meseca posle meseca u kojem su sve strane ugovornice saopštile Vladi Savezne Republike Jugoslavije da su ispunjeni uslovi u tim državama za stupanje na snagu amandmana."

Član 7.

(1) Ovaj Dodatni protokol stupa na snagu prvog dana meseca posle meseca u kojem je Vladi Savezne Republike Jugoslavije osam strana ugovornica saopštilo da su ispunjeni uslovi u tim državama za stupanje na snagu Dodatnog protokola. Za ostale strane ugovornice Dodatni protokol stupa na snagu danom prijema u Vladu Savezne Republike Jugoslavije njihovog obaveštenja da su ispunjeni uslovi u tim državama za stupanje na snagu Dodatnog protokola.

(2) Vlada Savezne Republike Jugoslavije obaveštava strane ugovornice o prijemu svakog saopštenja predviđenog u stavu (1) ovog člana i stupanju na snagu Dodatnog protokola.

U potvrdu ovoga su opunomoćenici, za to propisno ovlašćeni, potpisali ovaj Dodatni protokol.

Sačinjeno u Budimpešti, dana 26. marta 1998. godine, u jednom originalnom primerku na nemačkom, francuskom i ruskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako autentični. Ovaj primerak će biti predat na čuvanje Vladi Savezne Republike Jugoslavije, koja će državama potpisnicama dostaviti overene kopije.

**PROTOKOL O POTPISIVANJU DODATNOG PROTOKOLA
OD 26. MARTA 1998. GODINE UZ KONVENCIJU
O REŽIMU PLOVIDBE NA DUNAVU
OD 18. AVGUSTA 1948. GODINE**

Opunomoćenici
Republike Bugarske,
Savezne Republike Jugoslavije,
Republike Hrvatske,
Republike Moldavije,
Republike Austrije,
Rumunije,
Ruske Federacije,
Republike Slovačke,
Ukrajine i
Republike Mađarske,

primili su k znanju sledeću izjavu Savezne Republike Nemačke, povodom potpisivanja dodatnog protokola od 26. marta 1998. godine uz Konvenciju o režimu plovidbe na Dunavu od 18. avgusta 1948. godine:

- 1) Pristupanjem Konvenciji ne remete se obaveze koje Savezna Republika Nemačka ima po osnovu svoje pripadnosti Evropskoj uniji.
- 2) Na nemačkom sektoru Dunava, plovni objekti i materijal koji se koriste za prelaz reke prilikom manevara, ne smatraju se ratnim brodovima u smislu člana 30. stav 1. Konvencije i mogu, u sporazumu sa Vladom Savezne Republike Nemačke, da plove kroz nemački sektor Dunava.

3) S obzirom na član 27. Konvencije o režimu plovidbe na Dunavu, treba imati u vidu da su na teritoriji Unije pitanja iz oblasti carine u nadležnosti Evropske unije.

U potvrdu ovoga su, opunomoćenici navedenih država, potpisali ovaj Protokol o potpisivanju Dodatnog protokola, sačinjen na nemačkom, francuskom i ruskom jeziku. Sačinjeno u Budimpešti, dana 26. marta 1998. godine.